VIIKONVAIHDE

VIIKON ÄLÄHDYS

Asiat, joiden puolesta ollaan valmiita kuolemaan, antavat syyn elää.

PÄHKINÄ

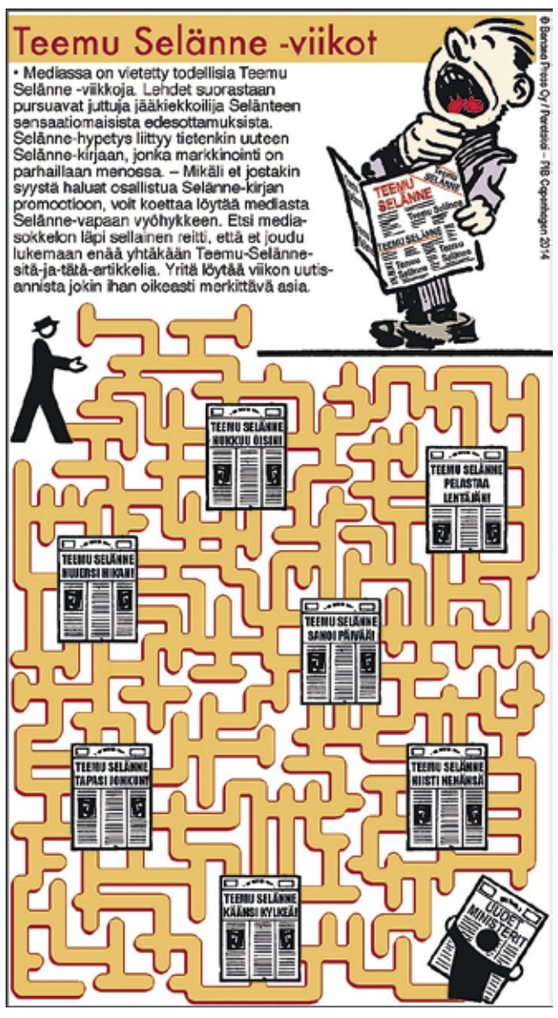

SUDOKU

Taso: Vaikea

		2			9		1	
					6		7	2
	3			5				
7				9			3	6
6	1			2				5
				3			5	
5	4		7					
	2		1			8		

Sudoku-tehtävän 449 ratkaisu.

3	5	2	6	9	8	7	1	4
1	4	6	2	3	7	5	8	9
8	9	7	1	4	5	6	3	2
7	6	5	9	8	3	4	2	1
9	2	8	5	1	4	3	6	7
4	1	3	7	2	6	8	9	5
6	8	1	4	5	2	9	7	3
2	3	4	8	7	9	1	5	6
5	7	9	3	6	1	2	4	8

Tehtävä numero 450.

Täytä ristikko siten, että jokaisella pysty- ja vaakarivillä (ja paksuilla viivoilla rajatuissa 3 x 3 laatikoissa) on jokainen luku yhdestä yhdeksään. Kerran ja vain kerran! Apua Sudokun ratkaisuun osoitteessa: www.sudoku.org.uk

EDELLISEN RISTIKON RATKAISU

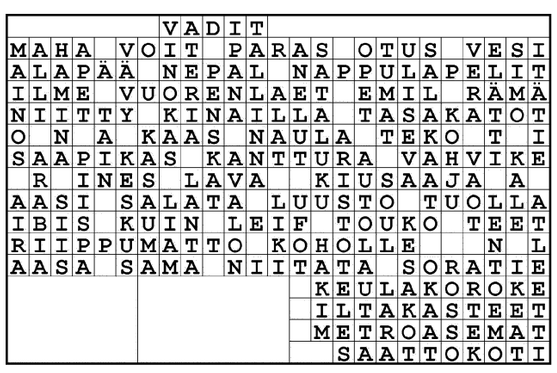

Vakaville asioille pitää nauraa

Koomikko Mika Eirtovaara lähtee kaamoskiertueelle levittämään naurua ja iloa. Vitsiä syntyy niin lapsiperheen arjesta kuin metsäneläimistäkin.

MARKKU VUORIKARI

Mika Eirtovaaralla on tuhansien keikkojen kokemus yleisön hauskuuttamisesta. Suomalaiset nauravat samoille asioille kuin muutkin länsimaalaiset.

Stand up -koomikko **Mika Eirtovaara** ei ymmärrä, miksei vakaville asioille saisi nauraa.

”Niille nimenomaan pitää nauraa. Se on terapiaa. Nauru on tapa käsitellä asioita. Niin monesta asiasta muodostuu turhaan tabuja.”

Eirtovaaran mielestä mistä tahansa voi heittää huumoria, jos löytää sopivan näkökulman.

Vanhan ajan viihdyttäjä

Eirtovaara tituleeraa olevansa vanhakantainen viihdyttäjä. Hän ei halua provosoida tai shokeerata ihmisiä. Useimmiten vitsit kohdistuvatkin omaan nilkkaan tai ihmistyyppeihin.

Lavalla on nähty vantaalainen, räkivä ja v**tua viljelevä teini, josta kasvaa kenties samaan tyyliin käyttäytyvä mummo: ”V**tu Bingo!” Salillinen ihmisiä nauraa räkättää, kun Eirtovaara pääsee vauhtiin.

Stand upissa tunnelma ja esiintyjän elehdintä ovat kaikki kaikessa. Eirtovaara onkin mestari muuntelemaan ääntään ja hyppelehtimään lavalla. Joskus hyväntahtoisen herjan kohteeksi joutuvat myös eturivissä istuvat.

Tuhansia keikkoja

Liki viidentoista keikkavuoden ja peräti 3 000 keikan kokemuksella Eirtovaara on oikea mies arvioimaan, mikä suomalaisia naurattaa. Periaatteessa mikä vain. Naurua syntyy niin eläinten käyttäytymisestä, erilaisista maailmankatsomuksista kuin eri kulttuureistakin. Tamperelaiset nauravat turkulaisille, suomalaiset ruotsalaisille ja niin edespäin.

Alueellisiakin eroja on, mutta saman show’n voi hyvin heittää niin Helsingissä kuin Kajaanissakin. Ainoastaan poliittinen huumori ei Suomessa juuri kuki. Eirtovaara ei tiedä, mistä se johtuu.

”Ehkä puoluepolitiikkaa ei seurata niin paljon. Jenkeissä on helpompaa, kun on vain kaksi isoa puoluetta.”

Toki kaikkien huulilla pyörivät yhteiskunnalliset asiat ovat esitysten vakiomateriaalia. Purevia teemoja lähimenneisyydestä ovat esimerkiksi alkoholiin tai homojen oikeuksiin kohdistuvat lait.

Huumoria isyydestä

Eirtovaara on hauskuuttanut myös murre-eroilla. Mehukkaimpina hän mainitsee Turun ja Savon murteet sekä Helsingin slangin. Tulevalla kiertueella hän arvelee kuitenkin jättävänsä murteet rauhaan.

Sen sijaan vitsiä vääntyy perhe-elämästä ja isyydestä, sillä Eirtovaaralla on kaksivuotias lapsi. Lisäksi niskassa painaa neljänkympin kriisi.

Vakioteema on myös sosiaalinen media ja sen valta ihmisiin. Pyörällä kaatuessa ainoa ajatus ilmalennon aikana saattaa olla ”mitä mä laitan tästä Facebookiin?”

Luvassa on myös huumoria eläinten tekemisistä, sillä Eirtovaara liikkuu paljon luonnossa.

Jos kukaan ei naura?

Eirtovaara kiinnostui stand upista 80-luvulla nähtyään Eddie Murphy lavalla -elokuvan. Silloin komiikan laji ei ollut edes rantautunut Suomeen.

”Nykyään stand upista on jopa ylitarjontaa.”

Eirtovaara tekee paljon muutakin kuin vääntelehtii yksin lavalla. Hän näyttelee ja ohjaa. Syksyn mittaan teattereissa pyörii kolme hänen ohjaamaansa huumoripläjäystä: Klassikot lavalla Tampereen teatterissa, Kristian Turun Linnateatterissa ja Ihan kusessa Tampereen Työväenteatterissa.

Eirtovaaran oma syksy on pyhitetty kiertueelle, joka tuo naurua pimeyden keskelle yli 30 paikkakunnalla.

Lopuksi lavakoomikolle on esitettävä vakiokysymys: Mitä, jos kukaan ei naura?

”Kokemus tuo varmuutta. Riski siihen, ettei kukaan naura, pienenee kokemuksen myötä”, Eirtovaara pohtii.

Totuuden nimissä hän ei muista yhtäkään esitystä, jossa kukaan ei olisi nauranut.

KATJA LAMMINEN

Nauru pitkästä ilosta -kiertue 26.9.–13.12. Paikkakunnat ja ajat ovat nettisivulla www.mikaeirtovaara.com.

> Alueellisia eroja on, mutta saman show’n voi hyvin heittää niin Helsingissä kuin Kajaanissakin.

> Poliittinen huumori ei Suomessa juuri kuki.

> Yksi vakioteema on sosiaalinen media. Pyörällä kaatuessa ainoa ajatus saattaa olla ”mitä mä laitan tästä Facebookiin?”

Kymmeniä ammattinaurattajia

Stand up -esitysten mainoksiin törmää tuon tuostakin julkisilla paikoilla ja lehdissä. Suomen stand up -klubin johtaja **Antti Jäänvirta** ei kuitenkaan puhuisi vielä lavakomiikan kultaajasta.

”Toki stand up on nousussa, mutta puolet suomalaisista ei edes kunnolla tiedä, mitä se on.”

Jäänvirta toivoo, että ihmiset lähtisivät rohkeasti keikoille. Turhan monen kokemukset perustuvat nettivideoihin tai kuulopuheisiin, kuinka esityksessä ei kukaan nauranut. Kokemukset saattavat olla yli kymmenen vuoden takaa, jolloin laji oli aluillaan Suomessa ja esiintymistä vasta harjoiteltiin.

Nauru pidentää ikää

Nykyään Suomessa työskentelee kymmeniä stand up -komiikan ammattilaisia. Moni tietää esimerkiksi **Sami Hedbergin** ja **Ismo Leikolan**, jotka kiertävät ahkerasti kotimaassa. Jäänvirran mukaan aktiivisinta yleisöä löytyy Ylivieskasta.

”Siellä on ihan mahtava meininki stand up -keikoilla. Jos kaikkialla olisi yhtä iso osallistumisprosentti, Helsingissä esiinnyttäisiin Hartwall Areenalla.”

Taiteenlajina stand up toimii täysin markkinatalouden ehdoilla. Tarjolla ei ole valtion kulttuuriavustuksia.

Jäänvirta suosittelee vahvasti heittäytymistä ammattinaurattajan armoille. Tutkimuksen mukaan runsaasti naurava nimittäin elää keskimäärin kahdeksan vuotta pidempään kuin tosikko.

”Nauru pidentää ikää. Se on sosiaalista liimaa.”

KATJA LAMMINEN

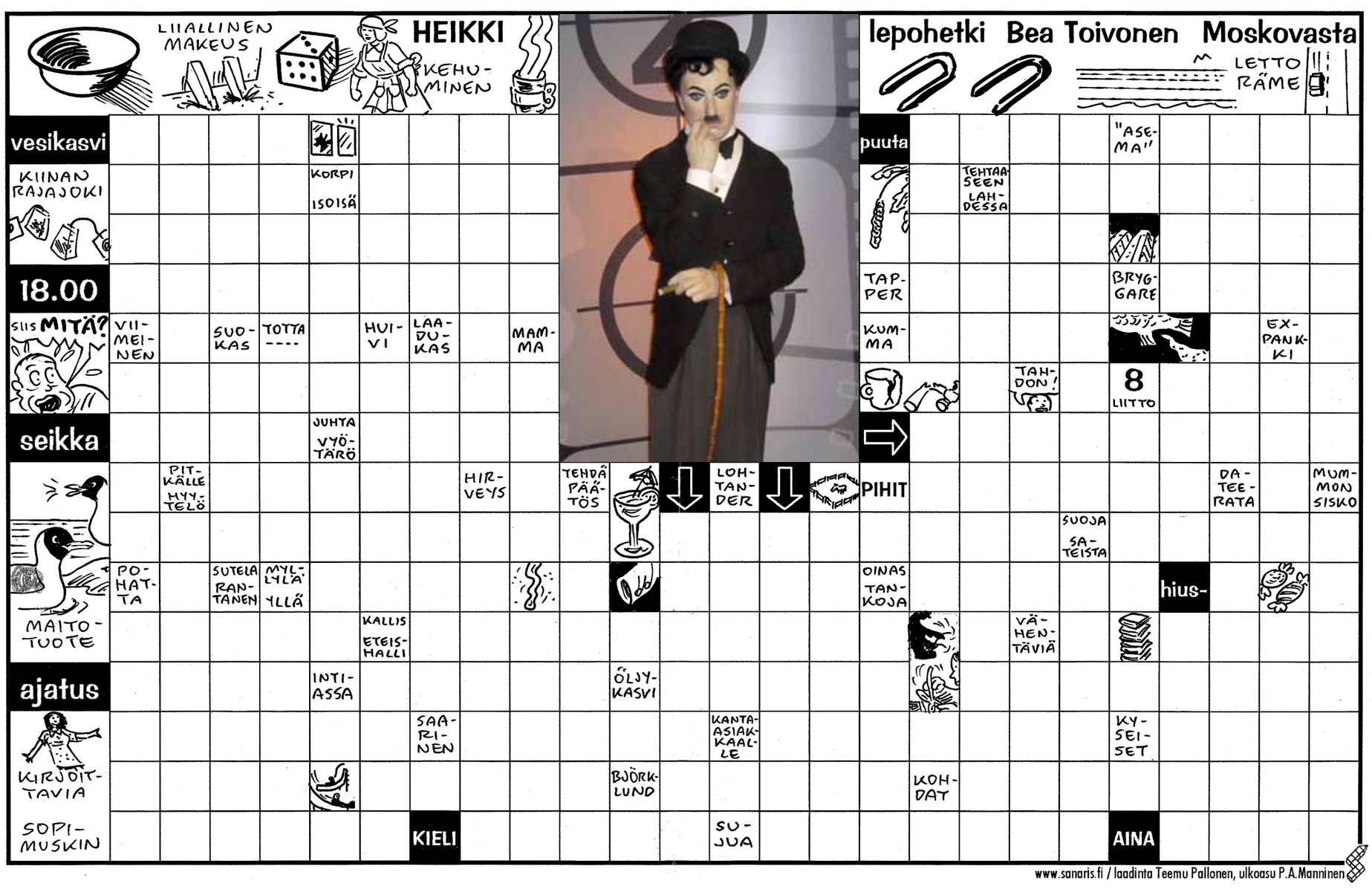

www.sanaris.fi / laadinta Teemu Pallonen, ulkoasu P.A.Manninen